

critiek en bezwaren op te sommen, zouden bovendien vele bladzijden noodig zijn. Die zullen wij onzen lezers maar besparen.

A. GREVENSTUK THZN.

K. H. BAUER, *Fracturen und Luxationen*. Ein kurzgefasstes Lehrbuch für Aerzte und Studierende mit 237 Abbildungen. Berlin JULIUS SPRINGER 1927, 236 bldz.

Oorspronkelijke gedachten of critische beschouwingen over het ontstaan, het wezen en het genezen van beenbreuken en ontwrichtingen; bijzondere of nieuwe inzichten in problemen, die ons bezig houden bij het herkennen en behandelen der afwijkingen in het skelet, die door een geweld kunnen ontstaan, zijn in dit boek niet te vinden.

Iedere beenbreuk en iedere ontwrichting krijgt een beurt. Aangezien er naar schatting meer dan 100 verschillende vormen van „Verletzungskrankheit des regionären Bewegungsapparates” besproken worden op 236 bladzijden, kan niet alles een even groote beurt krijgen.

Voor al de behandeling komt in de knel. De schrijver zegt: „Die Kombination verschiedener Methoden und Prinzipien ist heute geradezu das Kennzeichen der modernen Frakturtherapie”. In het eenigszins schematische overzicht laat deze combinatie wat te wenschen over. Onze studenten zijn echter verzot op dictaten. Het komt mij voor, dat het boek een goed geïllustreerd dictaat is van stelselmatig cursorisch onderwijs, dat te Göttingen gegeven werd.

H. J. LAMÉRIS.

Medizinisches Seminar, herausgegeben vom wissenschaftlichen Ausschusse des Wiener medizinischen Doktorerkollegiums. Wien, Verlag von JULIUS SPRINGER 1926. Prijs: 13.50 mark.

Het „Doktorerkollegium” te Weenen, een oud, eerbiedwaardig instituut, welks geboortjaar zich verliest in de middeleeuwen en dat tot 1848 deel uitmaakte van de Weenske geneeskundige faculteit, heeft met de uitgave van dit boek een zeer nuttig werk verricht, dat vooral de artsen, die niet de vruchten kunnen plukken van wetenschappelijke centra, ten goede kan komen. Het was een goede gedachte van JULIUS FLESCH de wekelijksche voordrachten te laten afwisselen met zoogenaamde vraagavonden (Seminarabende), waarbij professoren en specialisten verschillende ingekomen vragen bespreken.

Deze onderwerpen, alphabetisch gerangschikt, vormen te zamen een compres gedrukt werk van ongeveer 500 bladzijden. Ik heb mij kunnen overtuigen, uit wat ik leerde op een artsencursus, dat de voordrachten tot den dag van heden zijn bijgewerkt. Beter dan bijv. in een vademecum, vindt men hier de verschillende vraagstukken veel uitvoeriger toegelicht, zoodat het boek een nieuwe, eigen plaats inneemt in de handbibliotheek van den huisarts. Om een voorbeeld te noemen, zoo vindt men het hoofdstuk beenbreuken behandeld door VON EISELSBERG. Ik kan niet nalaten dit werk, dat op zeer veel vragen van het dagelijksche, geneeskundige leven een antwoord geeft, warm aan te bevelen.

F. M. G. DE FEYFER.